Ч. 127. Неділя 8 (21) червня 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З ради державної. — Хорватска обструкция. — Російский голос про положенє в Сербії.)

З Відня пишуть, що пополуднево - славяньскі посли приобіцяли ґрупі Кльофача поміч в обструкциї. То мало новий наслідок, що і Молодочехи мали рішити приступити до обструкциї против буджетової провізориї тим більше, що і переговори, які переводить мін. Резек з Пацаком, Странским і Пантучком, розбили ся. Пос. Крамарж скликує всі славяньскі клюби в справі акциї що-до заміцуваня в стеноґрафічнім протоколі славяньских промов.

Палата послів відбула вчера досить бурливе засіданє, заповідаюче навіть близьку ческу обструкцию; однако на тім засіданю ухвалено два закони, котрі мають вагу для Галичини і єї столиці. Именно на внесенє пос. Крамаржа ухвалено закон продовжуючий на дальших 10 літ увільненє від податків одного рода домів у Львові з оглядів асанацийних і закон о будовах зелізниць Львів-Винники-Підгайці та Тернопіль Збараж. Ті закони ухвалено в другім і третім читаню. Відтак повідомив президент палати, що внесено три наглі внесеня: п. Гайна, аби сейчас перевести дебату над буджетовою провізориєю, п. Кафтана о наради над удержавненєм зелізниці і п. Дворжака, аби зараз знести §. 14. Президент палати заявив, що ні одного із тих внесень не може допустити, бо всі они порушують справи, які вже стоять на порядку дневнім палати, а то противить ся реґулямінови. Внаслідок тої заяви президента прийшло до дуже бурливих суперечок між Всенімцями і Молодочехами. Президент закрив відтак засіданє і назначив слідуюче на второк.

В хорватскім соймі тревае дальше обструкция. На передвчерашнім засіданю перші стріли упали при верифікациї протоколу з попередного засіданя. Пос. Вербанич заявив, що протокол сфальшований, посли Брешеньский і Дренчин поставили свої наглі внесеня перед засіданем. Серед криків і свисту вела ся коротка дебата над тим протоколом. Вкінци принято его до відомости 54 голосами против 13. При тім не обійшло ся без острих слів на адреси правительства і соймової більшости. — По верифікациї розпочала ся дальша дискусия. Посол Дренчин мотивував внесенє, щоби висказати недовіре правительству за то, що коштом краю печатало проклямациї до Сербів против Хорватів і через уряди громадскі веліло їх розділювати між иаселенє, та що в тій проклямациї звалює вину за розрухи на опозицию. Опісля мотивував п. Брешеньский свої два внесеня: 1) щоби вибрати комісию для висліджeня дійстних виновників розрухів і 2) щоби вислати адресу до Цісаря з прошенем, аби амнестовано всіх вязнених і засуджених за послідні розрухи. При дускусиї над тим послідним внесенем забирав слово також шеф секциї Кляйн, та его промова викликала такі крики і протести, що засіданє мусіли перервати і назначити на пяту годину вечером. Але і то друге засіданє не удало ся, бо коли Кляйн забрав слово в друге, в соймі вибухли такі обяви невдоволеня, що засіданє мусіло бути замкнене. — Пос. Франк зложив заяву, що народна опозиция буде вести технічну обструкцию тілько від часу до часу, щоб дати можність поправити відносини. Коли однако то не наступить, то вина за революцию спаде на другу сторону.

Російский „Правит. Вестнік" пише про сербскі справи: Царске правительство не діставало урядового повідомленя о кровавім переворотї білградскім, бо не було в Сербії жадного законного правительства. З людьми, що насильством дірвали ся власти, не можна було зносити ся, а правительство, вірне своїй засаді, не хотіло мішати ся у внутрішні справи балканьскі. Скорож дня 2 червня законним способом вийшов вибір Петра Кародьордєвича на

6;

На Балкані.

(Дальше).

В суботу дня 21 липня р. 1900 покликав король міністрів до себе, щоби їм подати до відомости своє рішенє. Міністри Ґенчич і Нешич не явили ся. Король прочуваючи щось недоброго, післав одного ад'ютанта, щоби той розвідав ся, де міністри поділи ся. Ад'ютант приніс вскорі вість, що оба міністри пішли до помешканя нареченої короля. Але король Александер вже давнійше, ще коли перший раз тодішним своїм міністрам виявив свої наміри, взяв від них слово чести і присягу, що они о тім его намірі не будуть нікому говорити і що в сій справі взагалі не будуть нічого робити без его відомости. Коли незадовго опісля міністри Ґенчич і Нешич прийшли до палати, пригадав їм король їх слово чести і їх присягу та завізвав їх енерґічно, щоби они ему сказали, де були і що робили. Оба признали ся, що вертають від иареченої короля та що їм удало ся намовити єї, щоби она виїхала з краю. Король казав зараз запрягати коні, передав міністрам свою відозву з тим приказом, щоби они казали єї друкувати, завізвав їх енерґічно, щоби они старали ся о спокій і порядок та працюючись сказав: Мої панове, ви не ділали чесно і поступили собі супротив мене так, як не мало ся; я розвязую отсе ваші просьби о димісию і приказую вам так ділати, як я хочу!... Зараз по тім поїхав король до помешканя своєї нареченої, але не застав єї там. Она послухала була ради обох міністрів та перенесла ся до одної із своячок з тим кріпким наміром, щоби найблизшим поїздом покинути Білград і Сербію. Але король Александер яко найвисший комендант армії приказав братови Драґи, молодому офіцирови, привести свою сестру назад домів і сказав ему, що не вступить ся з місця, доки аж наречена не прийде. Тоді вернула Драґа з братом назад до свого помешканя.

Дня 5 серпня 1900 р. відбуло ся вінчанє короля з Драґою в соборній церкві з великою парадою. Яке становище заняв був король Мілан супротив подружа свого сина, сказали ми вже повисше. Тут наведемо що один незнаний доси а вельми характеристичний факт, котрий аж тепер вийшов на верх.

Обреновичі мали в Румунії численну родину. Придворна дама румуньскої королевої Ольга Мавроґені єсть тіткою убитого тепер короля а румуньский посол в Льондоні Александер Катарджу єсть єго вуйком. Сей послідний був одним з тих немногих, котрі ще жили з королем Александром; він приїзджав частійше в гостину до Білграду, а король навіть нераз єго радив ся. Дві неділі перед убийством був Катарджу в Білграді а его син зараз по убийстві казав, що щастем було, що его батько ще в пору виїхав з Білграду, а то були би убийники і его убили. Отже той син посла Генрих Катарджу розповідає, що король Мілан виворожив свому синови, що він згине такою самою смертию, як его предок, котрого убили в парку Топчідері. В 1900 р. — розповідає Катарджу дальше — був Мілан в Букарешті. Він запросив був тоді до себе на перекуску кількох знакомих а між иньшими і Николая Філіпеску, що тоді був міністром королівских домен в міністерстві Карпа. Мілан старав ся тоді о то, щоби Румунія згодила ся на войскову угоду з Сербією. Як би то було удало ся, то він хотів вернути назад до Білграду і там скинути з престола свого сина та при помочи Румунії завести в краю порядок. Але Румунія не хотіла на то згодити ся і Мілан виїхав з нічим.

В маю 1901 р. розійшла ся була з Білграду сензацийна вість, котра наробила була не мало шуму в цілій европейскій прасі і вже сама по собі а ще більше завдяки противникам короля Александра і королевої Драґи понизила дуже королівску пару в очах цілої Европи. З першу розійшлась була чутка, що королева Драґа завагоніла і вже в короткім часі має стати матірю; але незадовго замість сподіваної радістної події розійшла ся чутка, що Драґа обманула короля, удала лиш, що завагоніла, а тимчасом показало ся, що то неправда. Спроваджувано найзнаменитших лікарів з Росиї і Франциї і Відня, а ті лиш потвердили, що король не може сподівати ся ніякого потомка. Длячого королевій здавало ся, що она завагоніла, пояснили лікарі самообманьством, яке иноді буває у деяких женщин. Що так може бути, се факт; але чи так дійстно було, або чи то було лиш справдішне, добре з гори обдумане обманьство — се повістало на віки тайною самої Драґи. Сам факт однакож був достаточним, щоби представити королеву в злім сьвіт-

сербского короля і він приняв вибір та повідомив о тім царя: царске правительство витає нового короля, потомка славного роду і володаря спорідненого з Росиєю народу та бажає єму щастя в панованю; але заразом надіє ся, що король Петро звелить перевести слідство в справі страшного злочину убийства короля і покарати винуватих.

Новинки.

Львів дня 20 го червня 1903.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував радника краєвого суду в Чернівцях, Атаназия Прідре, президентом окружного суду в Сучаві. — Президент краєвої дирекциї скарбу іменував практиканта рахункового, Володисл. Кравчевского, рахунковим асистентом в XI. кл. ранги. — Міністер зелїзниць іменував Генрика Фельдмана начальником відділу для виробу білетів їзди в львівскій дирекциї. — Міністер торговлї іменував Ем. Шнайдра, поручника 9 п. драґонів, почтовим асистентом в окрузї галицкої дирекциї почт і телеграфів, а згадана дирекция призначила єго до Перемишля.

— **Повитанє Є. Ексцеленциї нового Пана Намістника ґрафа Андрія Потоцкого** відбуло ся нинї о 11-ій годинї перед полуднем. Є. Ексц. представили ся насамперед у великій сали намісниківскої палати всї урядники ц. к. Намістництва під проводом п. Віцепрезидента Намістництва Лїдля. Опісля представляли ся по черзї латиньска і вірменьска капітула під проводом Архіеп. Теодоровича, руска капітула під проводом Є. Ексц. Впреосьв. Митрополита Шептицкого. Відтак Видїл краєвий під проводом заступника Маршалка кр. дра Пілята; опісля ґенералїция, Дирекция і Прокураторія скарбу, краєва Рада шкільна, Сенат університетский, члени редакциї Gaz. Lwowsk-oї і „Народ. Часописи" під проводом радника п. Креховецкого і т. д. Докладнїйший опис сего торжества задля спізненої пори подамо пізнїйше.

— **З руского товариства педаґоґічного.** Засїданя видїлу відбули ся дня 27-го мая і 13-го червня с. р. 1. Протокол принято до відомости. 2. Принято до відомости справозданє референта філїй товариства, що в Залїщиках філїя уже заснована — а в Бережанах та Теребовли в найблизшім часї мають бути засновані. 3. Полагоджено кілька письм та подань, які увійшли до видїлу. 4. Ухвалено оголосити конкурс на заряд інституту і інтернату дївочого ім. сьв. Ольги. Інтернат лишить ся на давнім місци, для інституту-же в міру відповідного числа зголошень винаймить ся окреме помешканє. 5. Ухвалено віддати до оправи і брошурованя сьвіжо виданий накладом власним перевід „Робінзона", зладжений П. Малицкою і назначено цїну за неопр. примірник 75 кр., а за оправлений 1 зр. 6. Ухвалено вислати п. Малицкій подяку за зладженє переводу „Робінзона" і ремунерацию 400 К. 7. По переведенїй дискусиї над рефератом др. Коцюби приняв видїл предложений ним статут до відомости і ухвалив внести подане до міністерства просьвіти о позволенє отворити з початком року шк. 1903/4 І. року „Приватний семинар жіночий руского товариства педаґоґічного". а) в статутї подано, що викладовою мовою є руска; б) такса вступна виносить річно 20 К; в) місячна оплата виносить 10 К; г) учениць принимає ся без огляду на народність та віроісповідане; д) в склад тїла учительского упрошено загально звістні найвизначнїйші кваліфіковані сили; е) постановлено приладити відповідні убікациї і средства наукові. 8. Розваживши велику вагу присутности на загальних зборах філїй товариства делеґатів видїлу, які входячи в личний контакт з членами філїй, могли би подавати їм деякі ради іногляди видїлу, припимати їх жалоби, щоби опісля успішнїйше ними на місци заняти ся, ухвалив видїл вставити в буджет значнїйшу квоту на покрите коштів подорожі делеґатів та референтів, яких буде висилати ся з рамени видїлу до філїй, а особливо на загальні збори по змозї з відчитами та рефератами. 9. Ухвалено замкнути рік шкільний в „Видїловій дївочій школї ім. Шевченка" з днем 1-го липня, на курсї руского язика 4-го, а на курсї анальфабетів дня 5-го липня. 10. Ухвалено видрукувати нові бланкети сьвідоцтва шкільного, з увзгляднеьнем розпорядженя міністерияльнього, надаючого в. н. школї право публичности.

— **П. Стан. Вибрановский,** посол до сойму з більшої посїлости бережаньского округа, зложив посольский мандат з причини лихого здоровля.

— **О кінний трамвай** у Львові веде ся тепер торг межи властителем сего підприємства, одним триестеньским товариством з одної сторони, а комісиєю електричною і львівским маґістратом з другої сторони. Місту ходить именно о те, щоби набути кінний трамвай на власність, а відтак звинути се підприємство, щоби єго коштом розширити трамваї електричний. Первістна цїна, котрої домагала ся дирекция кінного трамваю за цїле підприємство з інвентарем, виносила 1,050.000 К, а комісия електрична давала тодї 950.000 К. Тепер маґістрат жертвує лише 600.000 К, а електрична комісия 800.000 корон.

— **Реґулямін для каменичних сторожів.** На четверговім засїданю міскої ради у Львові ухвалено, аби маґістрат до місяця предложив радї проект нового реґуляміну для каменичних сторожів, а заразом, аби полїпшено їх долю. Та ухвала запала наслїдком факту, що сторож Радзевич навіть не знав. кого впускав в ночи до каменицї, в котрій мешкала Оранжева.

— **Увязненє.** Оногди увязнено у Львові Маркила Ясїновского, бувшого властителя каварнї і гостинницї „Польонїя" і пральнї „Гунґарія". Єго арештовано на основі донесеня кельнерів, від котрих Ясїновский постягав кавциї від 200 до 1000 корон а опісля їх не віддав.

— **Убийство при ул. Костюшка.** Другого убийника Оранжевої і Шпінерівної не удало ся й доси викрити. Майже здає ся, як би єго не було а другим дїйствим спільником був таки сторож Радзевич. Вершхолек заєдно говорить, що убийства допустив ся якийсь Кароль чи Юзьо, але назвища єго не уміє чи може скорше не хоче подати; навіть насуває ся чим раз більше переконанє, що Вершхолек хоче

лї і понизити повагу короля перед цїлим сьвітом та прискорити конець послїдного з Обреновичів і єго супруги.

Ще може було би удало ся відвернути лихо бодай на якийсь час, як би не полїтика короля і як здаєсь не злощасні впливи королевої. Молодий король вивчив ся від свого батька лиш тілько полїтики, що вічні переверти і зміни конституциї. Дня 7 цьвітня с. р. настала була в Сербії знов зміна конституциї. Король Александер видав був проклямацию, котрою застановив конституцию з 6 цьвітня 1901 р. Єму розходило ся о то, щоби силою власного приказу міг був усунути деякі закони, котрі на єго погляд підкопували повагу корони і ослабляли королївску власть. Він зніс постанову о додатковім доповнюваню сенаторів, закон прасовий і ординацию виборчу для скупштини з 1901 р., закон громадский з 1902 р., та закони о порядку дневнім скупштини і сенату. Скупштину, вибрану на час аж до 1904, розвязано. Коли тим способом усунено всї тї закони, котрі король уважав за небезпечні для королївскої власти і для спокою та порядку в Сербії, установив він знову репрезентацию з 1901 р. з виїмкою тих законів, котрі король наказав. Замість того накинув король народови закон прасовий з 1882 р. і закон громадский з 1866 р.

На довершенє всего мало ще прийти іменованє брата королевої Нікодема Люнєвіца наслїдником престола, чоловіка молодого і як кажуть, зарозумілого та дуже гордого. То огірчило офіцирів до крайности і остаточно довело до катастрофи.

II.

Женщини в родї Обреновичів.

Рідко в якім пануючім родї відограли женщини таку сумну ролю як в родї Обреновичів; можна би майже сказати, що нещастєм Обреновичів були женщини і що они стали ся причиною їх заглади. На пануючих дворах любовні пригоди зовсїм не належать до рідкостий і звістно загально, що любовницї на дворі французких королів грали навіть велику ролю. Але рідко коли була женщини таким нещастєм для пануючих як в родї Обреновичів. За Генриха VIII., короля анґлїйского, були женщини тими, що мусїли покутувати; в родї Обреновичів покутували мужчини. Вже перший Мілош мав клопоти зі своєю жінкою Любіцою Вукоман. Була то дуже красна і розумна женщина та й добра княгиня. Она знала про не одну любовну пригоду свого мужа, але терпіла і не говорила нїчого, доки все дїяло ся тихцем. Але коли одного разу прихопила мужа з любовницею, застрілила дївчину і длятого мусїла втїкати з Білграду. Коли опісля підняв ся бунт проти Мілоша, она була перша, що єго піддержувала, а навіть підписала жалобу на свого мужа, яку єго противники вислали були до російского князя.

Коли на сербский престол вступив Мілошів син Михайло, оженив ся з красною ґрафинею Юлією Гуніяді. Тота мала знов то нещастє, що була бездїтною. По смерти свого мужа віддала ся она другий раз за князя Аренберґа, котрий помер в 1896 р. І друге єї подружє було бездїтне. Она жиє ще й доси, має тепер 72 лїт і перебуває то у Відни то в Парижи.

Але найнещасливійше було подружє обох послїдних Обреновичів. Король Мілан, як звістно, любив жити по турецки і шукав любовних пригод. Тї, що знали добре відносини на білградским дворі, кажуть, що у великій мірі була тому причиною таки сама королева Наталїя, котра знала лиш, як відтрутити від себе свого мужа, але зовсїм не старала ся о то, щоби єго притягнути до себе. Єї ненависть до Мілана була так завзята і слїпа, що она не зважала нї на свого сина, нї на трон, нї на себе саму, а рада лиш була, коли могла скомпромітувати свого мужа і викликати перед цїлим сьвітом який двірский скандал. Мимоволї приходить тут на гадку померша недавно бельґійска королева Генрієта, жена бельґійского короля Леопольда. І она мусїла богато натерпіти ся через любовні пригоди свого мужа, а всетаки уміла свій біль, своє горе утаїти в собі та охоронити свою родину і свій трон від скандалу аж до послїдної хвилї свого житя. Лежала вже смертельно недужа, коли єї муж забавляв ся на однім із своїх замків з якоюсь акторкою а умерла, не відкривши свого горя перед сьвітом.

Не так робила королева Наталїя. Она формально шукала нагоди, щоби зробити публичний скандал свому мужеви. Мілан був ледащий, то правда, і нїхто не знайде ся, хто би хотїв єго оправдувати; але й нїхто розумний не скаже, що королева Наталїя робила добре, коли всїлякі скандали свого мужа витягала перед цїлий сьвіт, а навіть уживала до того публїцистики. Як она уміла робити скандали свому мужеви, се звістно аж надто добре, бо прецї були часи, коли через ню цїлий сьвіт не говорив о нїчім, як лиш о білградских скандалах. Маленькою ілюстрациєю сказаного нехай буде слїдуюча ісгорія, яку розповіла померша недавно єї бувша придворна дама, княгиня Пеічіч Камереос.

Було то на пів року перед тим, заким королева Наталїя виїхала з Білграду, коли она взяла княгиню Камереос на бік і шепнувши їй до уха, просила єї, щоби она на другий день рано точно о шестій годинї явила ся в палатї. Розходить ся о щось дуже важного, що для тих, котрі будуть при тім, буде дуже неприятне, але що треба конче зробити. Придворна дама, найбільша повірниця королевої, що знала всї єї клопоти, здогадала ся зараз, що то певно розходить ся о то, щоби вислїдити якусь нову любку короля. Але то їй і на гадку не прийшло, в який незвичайний спосіб задумала королева перевести свої пляни.

Точно о назначенім часї явила ся княгиня Камереос в палатї і мала ще лиш на стілько часу, щоби сїсти до одного з двох двірских повозів, котрі чекали вже на подвірю палати. На своє превелике диво побачила, що в тій якійсь дивній прогульцї бере участь і митрополит Василий. Він сидїв побіч королевої. Міла Камереос і один ґенерал, що знаний був яко щирий приятель Наталїї, сїли собі в тім

затаїти свого спільника, на котрого звалює голову вину, щоби тим способом ратувати і єго і себе. Спершу звалював він вину на якогось Кароля а поліция після єго опису вислідила того Кароля. Єсть ним Кароль Островский бувший льокай. Островский спроваджений на поліцию не змішав ся ані трошки і станув зовсїм сьміло Вершхолкови до очий. Той тодї сказав, що Островский то не єго спільник, то якийсь иньший. Коли Островский виказав ся зовсїм докладно, де був в хвили, коли стало ся убийство, а єго зізнаня показали ся правдою, єго пущено на волю. Тимчасом ревізия в помешканю Радзевича викрила покровавлену маринарку, а в пивници, що належала до Радзевича, знайдено папери поваляні кровю. На звиненім папери видко виразно слїди обтираня рук. Крім того в пивници під сьмітєм знайдено укриті шмати намоклі кровю. Убийники видко мили собі руки в пивници у водї, яка там виступає зпід землї. Наконець і поведене самого Радзевича здаєсь вказувати на то, що він не має чистої совісти.

— **Про родину Машінів**, з котрої походив перший чоловік королевої Драґи, доносять, що она походила з Чехів. Перший чоловік Драґи був інжинером, а єго батько був лїкарем в Німбурзї. Звідтам виїхав до Білгорода і став прибічним лїкарем сербского князя Михайла, котрого убито дня 10 червня 1868 р. в Топчидерскім парку. Лїкар Машін мав двох синів, один з них був інжинером і чоловіком Драґи, а другий став полковником в сербскім війску і був одним з головних провідників кровавої революциї. Інжинер Машін, муж Драґи, погиб в лїсї підчас помірів, а причини єго смерти зовсїм не стверджено. Родина Машінів підозрівала Драґу о участь в убийстві свого мужа. Тому і полковник Машін ненавидів Драґу і глядів нагоди, аби пімстити на нїй смерть свого брата.

Штука, наука і лїтература.

— **Настоящі**, комедия в одній дії, написана бл. п. о. Олексою Бобикевичом, вийшла у Львові накладом Л. Лопатиньского і Спілки. В брошурцї на 54 сторонах крім комедиї містить ся портрет автора і єго коротка житєпись. Весь дохід з розпродажи призначений на будову руского театру у Львові. Цїна примірника стоїть 50 сот., а з почтовою пересилкою 60 сот. Замовляти належить в „Драматичнім Тов. ім. Ів. Котляревского" у Львові, Ринок 10, II пов. З замовленями належить спішити ся, бо наклад невеличкий і без сумнїву скоро вичерпає ся. — Нинї в суботу відограє сю комедию перший раз у Львові драматичний кружок Тов-а ім. Котляревского

— **Пригадка.** Час замовляти книжки на премії! Канцелярия Тов. педаґоґічного пригадує в тій справі всїм Радам шкільним місцевим, сьвященикам і учителям, що при безпосередних замовленях на квоту 10 кор. дає 10% опусту, просить однак, щоби замовляти вчасно т. є. в першій половинї червня і то на адресу: Ольга Барвіньска ул. Собіщини ч. 5. За точність в пізнїйших замовленях канцелярия не відповідає, бо тогдї годї все на час опакувати і вислати Книжки висилаєсь лишень за готівку або за посліплатою. На фрахт і почтову посилку просить ся при грошевих посилках долучати, бо канцелярия не в силї порта оплачувати. Крім поданих в нім книжок вийшли: ч. 104 Повісти Ярошиньскої, цїна 24 с., оправна 40 с.; ч. 105 Мами. Нарис Віри Лебедової, цїна 20 с.; ч. 106 Ів. Франка: Абуказемові капцї, цїна 60 сот., оправна 90 с.; ч. 107 Др. Пачовский: Народні думи II. часть 55 с., оправна 85 с.; О. Глодзїньский: Огород шкільний, цїна 50 сот.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 20 червня. Сербска депутация прибула вчера сюди в переїздї до Женеви. — Сестри королевої Драґи також задержали ся у Видни. Дневникарям оповідають они страшні подробицї о мордах в Білгородї.

Будапешт 20 червня. Перерва в переговорах коло утвореня нового кабінету може потревати кілька днів. Neue fr. Presse каже, що в першім ряді має бути покликаний до утвореня кабінету бан Хорватиї ґр. Кин-Гедервари.

Женева 20 червня. Король Петро I має виїхати звідси в понедїлок рано. До Білгорода приїде в середу в полудне.

Білгрод 20 червня. Три сестри королевої Драґи виїхали вчера разом з сином найстаршої сестри з Білгорода на Будапешт до Віднї. Тим самим поїздом їхала також сербска депутация, котра має повитати в дорозї короля Петра.

Білгород 20 червня. Урядовий комунїкат доносить, що російский посол в Білгородї повідомив вчера сербского мінїстра заграничних справ, що позаяк цар узнав короля Петра I., то Росия навязує знов дипльоматичні зносини з Сербією.

Петербург 20 червня. На російскім дворі заряджено з причини смерти сербскої королївскої пари 27-дневну жалобу.

самім повозї напроти них. В другім повозї їхала одна молода придворна дама, один полковник і два пани, убрані по цивільному.

По довгій, томлячій їздї станули наконець перед деревляною брамою якогось незначного двірка в Осветі. На устах Наталїї проявив ся якийсь злобний усьміх, коли подивила ся на сторожа того двірка, з котрим очевидно вже була порозуміла ся. Разом зі своєю дружиною пустилась королева по дубових сходах на гору, на перший поверх того двірка і станула перед якимись старими дверми, котрі присїв був порох. Наталїя отворила тихонько якимсь дивним ключем, котрим бавила ся підчас їзди, двері і насамперед упхала митрополита, а відтак і сама зайшла до комнати. Ті, що остались були позаду, вчули якийсь прошибаючий крик та люті проклони. Королева блїда як стїна обернула ся до своєї дружини і вхопила перелуджену та втїкаючу Камереос за руку і втягнула єї до середини. Тодї увійшли й другі і побачили короля Мілана та знану на королївскім дворі красавицю, паню Г...., котру вже від давна підозрівано, що она любить ся з королем і сходить ся з ним.

Митрополит, для котрого то була річ дуже неприятна, хотїв чим скорше втїкати, але королева не пустила єго та сказала: Нї, отже, они обоє мусять при вас підписати отсе письмо, котре я з собою принесла. Але заким ще Наталїя могла видобути той папір, Мілан вже щез був зі своєю любкою крізь тайні тапетові двері в стїнї.

О цїлій тій пригодї нїхто не знав нїчогісенько, крім тих, що були при нїй, бо ті, що єї виділи, мовчали як закляті, а панї Г.... жінка одного з дипльоматів, щезла зараз по тім з Білграду. Говорено, що задля поратованя свого делїкатного здоровля мусїла виїхати в теплі краї. Княгиня Камереос вже була й забула про цїлу подію, аж ось надійшли великодні сьвята а з ними і церемонія „христосованя." Король Мілан і королева Наталїя, що цїлими місяцями до себе не говорили, мусїли в церкві перед престолом і в присутности цїлого двору поцїлувати ся в уста. Опісля мусїв кождий мужчина з королївскої дружини цїлувати ся з королем, а кожда палатова дама мусїла приклонити колїно перед королевою і так само поцїлувати ся з нею.

Мілан і Наталїя споглядали на себе холодно і завзято, але про людске око поцїлували ся, як пристало. Двірскі панове приступали до короля з очевидною відразою, бо від него добре було чути вино; але они цїлували ся і верталї на свої місця. З усьміхненим личком приходили відтак Сербки і наставляли свої більше або менше сьвіженькі уста королевій до поцїлунку. Аж ось нараз зовсїм несподївано явила ся в церкви панї Г.... З найпевнїйшим виразом лиця приступала она до королевої, котра лиш зблїдла, зморщила брови і затулила губи. Красна грішниця наставила королевій свої принаднї уста, але Наталїя стала як би закаменїла. Панї Г.... підсунула ся ще близше, а королева поступила ся з криком взад.

В сїй хвили нахилив ся Мілан до своєї жени і півголосом забурмотїв до неї: Ваше величество, здаєсь, не видять панї Г... Наталїя на то ані не рушила ся. Король вхопив єї за руку і шепнув сердито: Поцїлуйтеж ся!... Нї, сеї женщини не поцїлую! — скрикнула Наталїя так, що єї майже в цїлій церкві було чути. Мілан вхопив тодї королеву за плече і хотїв на силу нагнути єї до уст своєї фаворити. В тїй хвили прискочила до него княгиня Камереос, Американка з роду, вхопила єго за руку і крикнула: Пустіть! — Мілан як би перепуджений сьмілостию Американки пустив королеву. Зробив ся публичний скандал в церкві. В два днї опісля виїхала Наталїя з княгинею Камереос до Букарешту. По якімсь часї приїхав сюди муж сеї придворної дами і забрав єї. Она вже більше не вернула до Білграду і жила опісля в Швайцариї, де і померла.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то єсть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псяюку), то есть гірску траву і збіже; що тільки попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тільки незначно зуживають ся і мозольну роботу хліборобa на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тільки карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з англійскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем:

Александер Копач,
Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

МИЛО ШІХТА

„Олень“ **Знаки охоронні** **„Ключ“**

Найлїпше, найвидатнїйше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідних домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що єсть на кождій штуці мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

Аптика в Королївцї

поручає

В. АЛЄРГАНДА АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зїля ті, витворювані з найцїльнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зїля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслідком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пе ся в лїтнім стані рано і вечером.

Цїна 50 сот.

ПАРЦЕЛЯЦИЯ. 150 моргів подільскої, дуже доброї землї разом з будинками і каміneломами, є на продаж в цїлости або частями по кілька моргів. Довідатись можна: **ТРЕТЕР**, Плугів коло Зборова.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).